

jeg skal henholde mig til, og navnlig skal jeg gjøre opmærksom paa, at den ærede Justitsminister selv har indrømmet, hvad der jo ogsaa er bekendt nok, at, naar disse Mulcter overstige en vis Størrelse, og ikke kunne udredes af den Paagældende, da maae de affines med Fængsel paa Band og Brød. Man vil altsaa opnaae den samme Straf, idetmindste for en Deel, naar Mulcten er temmelig høi, men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at jeg for mit Vedkommende i det Hele taget har Meget imod — desværre, det kan ikke forhindres i de fleste Love —, at man opstiller Pengebøder og corporlig Straf for een og samme Forseelse ved Siden af hinanden; thi efter min Erfaring — det kan gjerne være, at den er feil — vælge Domstolene fortrinsviis den corporlige Straf, naar det er simple og fattige Folk, og fortrinsviis Penge-mulcten for samme Forseelse, naar det er mere velstaaende Folk, der have gjort sig skyldige i den, og dette er efter min Mening urigtigt og uretfærdigt, og derfor forekommer det mig, at en saadan Forseelse som denne kunde affines ved Pengebøder, og jeg troer, at det kan skee ved Bøder af den Størrelse, der er foreslaaet, men dette bør da gjælde for alle de Paagældende, og man bør ikke udsætte en vis Deel af Befolkningen for at komme til at lide større Straf for den samme Forseelse, end Andre.

Jeg skal ogsaa bemærke, at det vistnok er fuldkommen rigtigt i juridisk Henseende, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 1ste Valgkreds (K. C. Larsen) har ytret, at en saadan Straf af Fængsel paa Band og Brød ikke er vanærende, men jeg troer at kunne appellere til de fleste Medlemmer heri Thinget, om det ikke i det offentlige Dømmende er vanærende, at en Mand bliver dømt til Fængsel paa Band og Brød; efter min Erfaring betragter man det saaledes, og jeg troer, at man i saa Henseende mere bør see hen til, om det i den offentlige Mening er vanærende, end om hvorvidt det er det i juridisk Henseende. Derimod er det ganske vist, at, naar man veed, at en Mand maa stode i Fængsel paa Band og Brød for at affine en Mulct, han ikke kan betale, falder det ikke Noget ind, deri at see noget

Vanærende. Naar den ærede Minister anførte, at han ikke kunde slutte sig til Loven, dersom denne Bestemmelse udgaaer, saa skal jeg bede de ærede Medlemmer, som med mig maatte dele den Mening, at der ikke vilde være tabt Stort, dersom Loven ikke kommer ud, at de ikke ville lade sig meget bevæge ved den ærede Ministers Pitring. Alle de, hvem det er temmelig ligegyldigt, om Loven udkommer, ville altsaa kunne oversee denne Erklæring fra den ærede Minister og ligesuldt stemme for Udelabelsen af denne Bestemmelse, trostende sig med, at, selv om Loven derved skulde blive forhindret fra at komme ud, saa var der ikke Stort tabt derved.

Timestad: Jeg har udbedt mig Ordet alene for at gjøre den Bemærkning, at jeg maa beklage aldeles ikke at være bleven forstaaet af den ærede Minister, som har troet, at jeg talte om forsættelige Forbrydelser, medens jeg derimod har talt om ufrivillige Forseelser, dem, man har begaaet uden Forsæt, og har omtalt dem som Noget, der ved en falsk Fortolkning af Dyrplageri kunde befrygtes at blive medtaget under dette Begreb.

Grundtvig: Ja, min Kamp imod Principet var jo uheldig, thi den er jo tabt; jeg skal derfor ikke komme tilbage dertil, men lade det staae derhen, om det virkelig er sandt eller ikke sandt, at Straffelovenes Virkefreds maa være indskrænket til Menneskenes indbyrdes Forhold, saa det er en Daarsskab og gaaer aldeles ikke an, at der kommer Straffelove, som saaledes borgerlig betragte de Umælende som vor Næste. Jeg skal derimod anmærke, at det Æneste, jeg har hørt til Forsvar eller Undskyldning for denne Lov i Henseende til dens Udførlighed og dens sørgelige Virkninger overalt, hvor den bliver sat i Kraft, det var fra den ærede lovlærde Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl), som bemærkede, at da man allerede har Politiefager nok, hvor der er Tale om Behandling af Mennesker, saa har det ingen Nød, at Politietterne eller Politimesterne ville gjøre disse Sager saa mangfoldige, som det jo er klart, og vistnok overflødig klart, for ham, at de efter en saadan Lov